

ikke er sket andet, end hvad Socialdemokratiet selv gør under lignende Forhold. Socialdemokratiet gør det samme netop i dette Øjeblik, hvor det støtter en Rebel og offentlig anbefaler at stemme paa en Mand, som ikke hører til deres eget Parti, en Mand, som hører til den Retning, man ude i Landet kalder Rebellerne. Er det berettiget for Socialdemokratiet at anbefale deres Vælgere at stemme paa en Mand udenfor deres eget Parti, kan det maaske ogsaa være berettiget for andre under lignende Forhold at gøre noget tilsvarende.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til de Udtalelser, der herom fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), sige, at jeg afviser al hans Tale om at skyde Alberti i Skoene paa Højre. Vi have ikke mere Ansvar for ham end andre i saa Henseende; det er ganske udelukket. Naar det ærede Medlem ogsaa nu gaar videre og ud fra de Betragtninger, han der anstiller, taler om Højre og udtaler, at nu kræver Højre Magten igen, er det ganske urigtigt; det har endogsaa for mig været et Særkende, en ret ejendommelig Omstændighed under den Situation, vi nu befinde os i, at man saa lidt har talt om, at Højre som Parti nu skulde komme til Magten eller være repræsenteret i Magten. Og endvidere har det været et Særkende, som absolut ikke kan bestrides, at der ikke fra ledende Højremænds Side er fremkommet noget om, at de gjorde Fordring paa eller ønskede at komme til Magten. Og naar dette er Tilfældet, kan man ikke med Sandhed, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gjorde, tale saaledes om Højre eller om den Stilling, dette Parti under den nuværende Situation indtager.

Nu er der en almindelig Bemærkning, jeg endnu vil gøre i Forbindelse med, hvad jeg her har sagt med Hensyn til Valgene og Partiernes Stilling dertil. Jeg har oftere sagt her i Tinget, at jeg mener, at Højre i visse Maader bør tage Lære af Socialdemokratiet, naar dette overfor et Valg som det, der nu skal foregaa i Køge, stiller sig saaledes, som det gør. Jeg tror — og det har jeg sagt den ene Gang efter den anden —, at en mindre eksklusiv Optræden ved Valgene vilde være til Fordel ikke blot for Partiet, men ogsaa for Landet. Jeg skal imidlertid ikke ved denne Lejlighed forfølge det videre.

Jeg har endnu kun tilbage at sige til det ærede Medlem for Københavns 5te

Valgkreds (Borgbjerg), at naar han overfor det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup) taler om Grundtvig og hans Mening med den danske Folkehøjskole, saa har jeg hørt det ærede Medlem tale om de Ting gentagne Gange og har hørt det ærede Medlem bebrejde andre, at de ikke vidste tilstrækkelig Besked om, hvorledes Grundtvigs Mening var med den danske Folkehøjskole; men alt, hvad jeg har hørt af det ærede Medlem i den Henseende, har overbevist mig om, at det ærede Medlem aldrig nogen Sinde har lært, hvad Grundtvigs Mening med den danske Folkehøjskole var, og derfor gjorde det ærede Medlem ogsaa klogest i ikke at tale derom, thi han kender ikke noget dertil. Jeg er selv Højskoleelev fra Grundtvigs egen Højskole, saa jeg kan tale med i den Henseende, og netop derfor siger jeg, at det er et Forhold, hvor det ærede Medlem taler som den blinde om Farverne.

Nu har jeg til Slut kun en eneste Bemærkning til det ærede Medlem, og det er den, at naar han saa stærkt taler om Svindlerier, Storbedrægerier, Storkapitalisme o. s. v., saa siger jeg til det ærede Medlem: tænk paa Skræddermester Holm. Braadne Kar kunne findes i alle Lande, men jeg tror, det er klogest af Partiernes, naar de kunne holde rent Bord. Jeg tror ogsaa, det er klogest af Højre, at det ikke lader sig dække af Anonymier i et Tilfælde som det, der har foreligget i de sidste Dage, for det er ikke sundt at komme ud paa Valgtribunerne, naar man ikke har Dækning af anden Art. Jeg ønsker derfor at have taget denne Afstand ogsaa paa dette Punkt i dette Øjeblik.

Til Slut vil jeg kun gøre den eneste Bemærkning: Lad os arbejde paa, at vi kunne naa det bedste for Fremtiden og fortabe os saa lidt som muligt i Fortiden.

Sabroe: Maa jeg allerførst gøre en Bemærkning til den Debat, der fandt Sted for noget siden her i Salen angaaende en Udtalelse i Bladet „Social-Demokraten“ om den ærede Landbrugsminister. Der var, saa vidt jeg kunde forstaa, i Reformpartiet nogen Forargelse over, at Bladet havde nævnt et bestemt Ord i Forbindelse med Landbrugsministerens Person. Maa jeg da ikke erindre de Folk, der ere forargede, om, at den højtærede Konseilspræsident for nogle Aar tilbage sagde, henvendt til de Moderater, og det var, saa vidt jeg erindrer, til de Moderates Ordfører, det ærede Medlem for Assens (Berntsen): Hunden vender sig til sit eget Spy.